

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021010294
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0021010294.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 21.4.2022 v Michalovciach, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c/Tr. por. súd obžalovaného

W.B. - nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., F., bez pracovného pomeru,

spod skutku obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 19.6.2020 v čase okolo 23.00 h na chodníku pri materskej škole na sídlisku P. O. Hviezdoslava v meste Veľké Kapušany, okres Michalovce, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol D. H. tým spôsobom, že ju oboma rukami prudko sotil do oblasti hrudníka a ramien, následkom čoho menovaná spadla vonkajšou stranou chodidla na zem, čím poškodenej D. H. spôsobil zranenie zlomenina bázy 5. predpriehlavkovej kosti pravej nohy bez posunu, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 9 týždňov oslobodzuje, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 287 ods. 3 Tr. por. súd poškodených:

- D. H., nar. XX.X.XXXX v Kráľovskom Chlmci, trvale bytom D., C. a

- Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Nitra, Cintorínska 5, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Dňa 17.6.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na W.B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný W.B. vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. Zároveň vo svojej výpovedi uviedol, že uvedený deň sa stretol s poškodenou na parkovisku, kde táto tam bola so svojimi kamarátmi, s ktorými už požívali alkoholické nápoje. Odtiaľ sa spolu presunuli do Country baru, kde sa rozdelili a obžalovaný tak nebol po celý čas s poškodenou. Par krát ju v bare zazrel, kde videl ako popíja tvrdý alkohol. V bare sa spoločne zdržali asi hodinu, kde následne poškodenej navrhol, aby z baru odišli, keďže táto bola značne opitá. Počas cesty domov približne sto metrov od baru, sa poškodená začala k obžalovanému správať agresívne a aj ho fyzicky napadla a pľuvala na neho. Pritom mu vulgárne nadávala a hovorila mu, „že nesiaha jej bývalým priateľom ani po členky“ a snažila sa ho kopnúť. Na to obžalovaný reagoval tým, že sa ju snažil upokojiť, avšak táto „mala v očiach amok“, preto obžalovaný pochopil, že to nemá zmysel a preto sa rozhodol odísť. Keď odchádzal, poškodená nemala žiadne zranenie a on jej nijako neublížil. Obžalovaný dodal,

že poškodená mala už v minulosti viackrát zlomené nohy, čo sa jej stalo pod vplyvom alkoholu. Táto zanedbávala liečbu a v poslednom čase sa sťažovala na bolesť nohy. Prvú zlomeninu ľavej nohy mala v roku 2019, ktorá sa jej stala pod vplyvom alkoholu a možno aj drog. Následne rok neskôr mala ďalšiu zlomeninu tej istej nohy, čo sa jej opäť stalo pod vplyvom alkoholu. Následne si privodila zlomeninu aj v júni 2020, kde zanedbávala liečbu, nenosila ortézu a nepoužívala barle. Taktiež poškodená bola viacnásobne liečená na psychiatrii. V roku 2017 obžalovaného oklamala fiktívnym tehotenstvom a následnou interrupciou, na čo si od obžalovaného vypýtala 350 €. V závere obžalovaný dodal, že poškodená býva ihneď oproti polícii a ak by bola pravda, čo tvrdí a stal sa jej taký úraz, resp. že jej ho spôsobil, nič jej nebránilo ísť na políciu a oznámiť to. Rovnako mala možnosť privolať si pomoc, čo neurobila a na pohotovosť odišla až na druhý deň na obed. Podotkol, že poškodená sama potvrdila, že sedela na múriku v centre mesta zhruba hodinu, kde v okolí sa nachádzajú 4 nočné podniky, kde mohla okoloidúcich osloviť o pomoc. Napokon uviedol, že poškodenej v minulosti nikdy fyzicky neublížil a poprel, aby túto niekedy sotil.

Bola vypočutá svedkyňa - poškodená D. H., ktorá vo výpovedi uviedla, že uvedeného dňa bola s kamarátmi, keď sa jej ozval obžalovaný s tým, že sa chce stretnúť. Po stretnutí s obžalovaným svedkyňa odišla domov a z domu vzala fľašu vína, pričom jej kamaráti si v Tesco kúpili rum. Následne spoločne odišli do Country baru, kde stretla množstvo známych, s ktorými sa tam bavila. Pripustila, že pri tom si dala jedno alebo dve poldeci tvrdého alkoholu. Následne si všimla, že to obžalovanému vadí, preto sa rozhodla okolo 22.00 h, že z baru odíde. Potom čo sa rozlúčila s kamarátmi, obžalovaný ju chcel odprevadiť. Keď spoločne odchádzali, začal na ňu vulgárne nadávať. Počas toho sa spoločne pochytili a začali sa vzájomne naťahovať. Obžalovaný ju ťahal za bundu a roztrhol jej tričko, preto sa rozhodla, že radšej ujde. Keď sa snažila o útek, snažila sa ho kopnúť do rozkroku a vtedy ju obžalovaný sotil. V dôsledku toho sa zapotácala a spadla, pričom si zranila svoju pravú nohu. Dodala, že už v minulosti mala problém s nohou, keď mala zlomenú nohu a mala v nej klince. Z tohto dôvodu skackala na pravej nohe a táto ju pred skutkom občas bolela, keďže ju viac zaťažovala a mala ju preťaženu. V závere svedkyňa uviedla, že uvedený večer volala bratrancovi a žiadala ho, aby jej zavolał sanitku, čo však neurobil, keďže v daný večer pil so D.. Uvedené napadnutie neoznámila ihneď na políciu, ktorá je z miesta jej bydliska vzdialená cca 20-30metrov z dôvodu, že ledva dostupovala na nohu. Pripustila, že uvedený večer požívala alkohol a to cca 6 dcl vína a možno 2 poldeci tvrdého alkoholu, avšak poprela užívanie drog.

V rámci vykonanej konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

Bol vypočutý MUDr. Ján Džavan znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý uviedol, že poškodená utrpela zlomeniu bázy piatej predpriehlavkovej kosti, bez posunu úlomkov. Podľa stupňa závažnosti poranenia ide o zranenie stredne ťažké. Uvedená zlomenina vzniká priamo udretím kosti alebo nepriamo pri podvrtnutí nohy. Podľa znalca slabosť nohy pred zranením, ktorú pociťovala poškodená nemala vplyv na vznik zranenia a daná zlomenina nie je ani „únavovou zlomeninou“. Rovnako ani nedodržiavanie liečby zo strany poškodenej vo vzťahu k predchádzajúcej zlomenine nemalo vplyv na vznik uvedeného zranenia. Uvedená zlomenina nemohla vzniknúť pri bežnej chôdzi, ale je možné pripustiť jej vznik stúpením na nerovný povrch, teda pri vyvrtnutí nohy. Na vznik daného zranenia mohol mať vplyv aj požitý alkohol, kde požitie veľkého množstva alkoholu môže mať vplyv na motoriku u človeka a teda na jeho rovnováhu. Je teda väčšia možnosť a pravdepodobnosť možného pádu a teda aj vzniku tohto zranenia. Poškodená si mohla uvedené zranenie spôsobiť aj sama, keďže uvedené zlomeniny na 5 predpriehlavkovej kosti sú naozaj pomerne časté a tvoria až 75 % zlomenín nohy.

Bola vypočutá aj svedkyňa I. J.B., ktorá uviedla, že o danom incidente sa dozvedela následne od svojho syna, ktorému na druhý deň začali chodiť od poškodenej správy na Facebook, pričom svedkyňa nebola nadšená z ich vzájomného stretávania sa. Dodala, že má vedomosť aj o tom, že poškodená mala v krátkom období dve zlomeniny nohy, pričom liečbu veľmi nedodržiavala.

Bola tiež vypočutá MUDr. Kornélia Fabišková znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá uviedla, že u poškodenej pri vyšetrení nezistila prítomnosť žiadnej vážnej duševnej choroby ani poruchy v čase predmetného skutku. V zdravotnej dokumentácii poškodenej sú zmienky o prekonaní schizoafektívnej poruchy manického typu. Poškodená v čase predmetného skutku sa

nachádzala pod vplyvom alkoholu, kde poprela konzum drog. U poškodenej znalkyňa závislosť od alkoholu a iných psychoaktívnych látok nezistila, hoci u poškodenej bol konštatovaný v anamnéze abúzus viacerých psychoaktívnych látok ako pervitín a marihuana. U poškodenej znalkyňa konštatovala prítomnosť konfabulácií, kde ide o osobnostnú črtu poškodenej a táto nevedome v rámci výpovede môže konfabulovať, teda uvádzať vymyslené skutočnosti, bez konkrétneho úmyslu škodiť alebo vedome klamať. Môže teda ísť o vyplňanie si menej presných alebo chýbajúcich spomienok, k čomu sa vyjadrovala aj znalkyňa z odboru psychológia PhDr. Čorejová. Vo vzťahu k možnému ovplyvneniu konania obžalovanej požitým alkoholom znalkyňa uviedla, že ak poškodená v daný večer užila 7 dcl vína a 2 poldeci destilátu, tak takéto množstvo alkoholu už predstavuje stredne ťažký stupeň opitosti, kde vzhľadom na krátky časový úsek, za ktorý daný alkohol požila, mal tento podstatný vplyv na ukladanie „engramov“ v pamäti. Je potrebné pripustiť, že človek si v takom stave pamätá menej presne a vyhodnocuje skutočnosť iným spôsobom, teda schopnosť vnímať bola určite ovplyvnená podstatnou mierou, kde u žien je to podstatnejší vplyv ako u mužov. Uvedené medzery v spomienkach, resp. v zapamätaní si prežitých skutočností si mohla poškodená vyplňať vymyslenými spomienkami, teda konfabuláciami, avšak nie je možné to považovať za úmyselnú a vedomú činnosť, kde táto si v podstate vyplní tieto medzery už skôr prežitými zážitkami alebo skúsenosťami. Vzhľadom na skoršiu diagnózu, ktorou trpela poškodená, by sa táto mala alkoholu vyhýbať, resp. ho užívať iba v obmedzenej miere. V závere znalkyňa konštatovala, že duševná porucha, ktorou poškodená trpela už predtým bola v remisii, k čomu došla na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie, ako aj konzultácie s ošetrojúcou psychiatrickou MUDr. Štofkovou. Táto potvrdila, že poškodená od roku 2019 nemá žiaden záznam vo vzťahu k osobe poškodenej, teda je možné domnievať sa, že stav je stabilizovaný a ochorenie je v remisii, teda je bezpríznakové. Ovplyvnenie konania poškodenej danou poruchou v čase spáchania skutku s poukazom na stresovú situáciu a požitý alkohol nie je možné potvrdiť a ani vylúčiť.

Znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých PhDr. Jana Čorejová vo svojej výpovedi uviedla, že poškodená je osobou s rizikovou anamnézou, jej schopnosti sú priemerné, avšak pamäťové schopnosti vykazujú zvýšené percento konfabulácií a teda je pravdepodobné, že ak poškodená zabudne na spomienku alebo jej časť, môže si túto nesprávne spojiť, uviesť do nesprávneho kontextu, skresliť ju alebo pozmeniť. Jej osobnosť je zúžená a nezrelá, jej osobnostné zdroje sú nedostatočné, častejšie vo vnútornej nespokojnosti. Jej vnímanie je zúžené hlavne v komplikovaných a komplexných situáciách. Schopnosť spracovávať vlastné emócie je u poškodenej limitovaná a niekedy majú emócie nadmerný vplyv, inokedy ich naopak vytesňuje. Častejšie prežíva úzkosť, nervozitu a napätie. Aj v čase vyšetrenia boli u nej prítomné znaky zvýšenej subjektívnej nepohody, ktoré boli klinicky významné a stredne intenzívne. Javila sa ako chronicky preťažená vonkajšími nárokmi a stresom. V rámci sociálnych vzťahov je schopná udržiavať bežné medziľudské vzťahy, má záujem o spoluprácu, v partnerských vzťahoch prejavuje závislejšie správanie, inklinuje k väčšiemu spoliehaniu sa na druhých ľudí. Taktiež má zvýšenú potrebu ocenenia a potrebuje pozornosť od druhých. V predvídateľných podmienkach sa správa prispôsobivo, v nejednoznačných podmienkach je citlivejšia. Má menšie ťažkosti k adaptácii a prevažujú jej prijateľné reakcie. Poškodenú je možné opísať skôr ako individualistickú a svojhlavú. Vyšetrenie zvýšenej sugestibility nepreukázalo. Aj napriek minulým zdravotným ťažkostiam bol kontakt s realitou u poškodenej neporušený a bola schopná správne vnímať. Jej schopnosť zapamätať si, uchovávať v pamäti a reprodukovať znalkyňa vyhodnotila ako priemernú, s poukazom k sklonom k nepresnosti a konfabulovaniu. K vzťahu medzi poškodenou a obžalovaným znalkyňa uviedla, že v čase vyšetrenia bol tento vzťah nevyhranený, prevládali negatívne spomienky a snaha odpútať sa. Je možné ho hodnotiť ako dlhodobu konfliktnú s otvorenými hádkami. Schopnosť konfabulovať u poškodenej je potrebné odlišiť od snahy javiť sa v lepšom svetle. Z pohľadu množstva vybavených podnetov, boli pamäťové schopnosti poškodenej priemerné, kde pri hodnotení ich kvality však boli prítomné konfabulácie, t.j. že poškodená reprodukovala aj podnety, ktoré nezažila, nevidela, nepočula. Tieto konfabulácie boli vo zvýšenej miere a teda svedčia pre jej sklon pamäťové stopy si dotvoriť pokiaľ si ich nepamätá. Je pravdepodobné, že poškodená nemá na to náhľad a nerobí to vedome a cielene. U poškodenej ide o osobu s rizikovou anamnézou, čo je potrebné chápať v súvislosti s tým, že v minulosti jej matka suicidovala a následne poškodená vyrastala v nekompletnej rodine, v neharmonických vzťahoch, ťažšie sa prispôbovala v škole a mala obdobie, kedy pravdepodobne užívala omamné látky. Taktiež bola opakovane psychiatricky hospitalizovaná, kde tieto fakty z psychologického hľadiska ju robia zraniteľnejšiu a teda rizikovou osobou. Požitie alkoholu poškodenou mohlo mať vplyv na schopnosť poškodenej zapamätať si prežitú skutočnosť, kde vo všeobecnosti alkohol oslabuje pamäťové stopy, teda pre človeka pod vplyvom alkoholu je náročnejšie si pamäťovú stopu vytvoriť, ťažšie sa následne aj reprodukuje. Pri pravidelnom užívaní alkoholu je tento jav zvýraznený.

Svedok D. T. vo svojej výpovedi uviedol, že pozná obžalovaného zhruba 3 roky a rovnako pozná aj poškodenú. Ku skutku uviedol, že nebol jeho svedkom a dozvedel sa o ňom iba následne od poškodenej, ktorá mu uviedla, že ju D. mal napadnúť a kopnúť ju do nohy, v dôsledku čoho mala zlomeninu členka. Dodal, že osobne bol svedkom iného incidentu, ktorý sa odohral medzi obžalovaným a poškodenu, kedy došlo k napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaného.

Napokon bol vypočutý svedok C. C., ktorý uviedol, že pozná tak obžalovaného, ako aj poškodenú, ktorá je jeho sesternica. K samotnému skutku uviedol, že nebol jeho priamym svedkom a všetko čo o ňom vie, mu povedala poškodená, ktorá mu v danom čase aj volala, avšak nezdvihol jej telefón, keďže ho nemal pri sebe. Dodal, že v uvedenom čase bol v bare Ibiza vo Veľkých Kapušanoch, kde následne došiel aj obžalovaný, ktorý mu oznámil, že sa pohádal s D.. Nič viac mu k tomuto nepovedal, pričom neskôr to svedkovi potvrdila aj poškodená. Táto mu povedala, že bola napadnutá obžalovaným s tým, že mal do nej sotiť po tom, čo sa pohádali. V dôsledku toho mala mať problémy s nohou, keďže už mala v minulosti nohu zlomenú. Tieto skutočnosti mu poškodená oznámila zhruba na druhý deň alebo o dva dni po skutku. Rovnako si neskôr všimol, že mu poškodená písala aj SMS správy, v ktorých uvádzala, že ju „W. napadol a zlomil jej nohu“, avšak tieto SMS správy si svedok prečítal až nasledujúci deň. V závere pripustil, že je možné, že mu v uvedený večer poškodená volala, ale s určitosťou jej nevolal on sám.

V rámci vykonanej konfrontácie medzi svedkom a obžalovaným obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne Mgr. Miriam Žolnerovej zástupkyne zdravotnej poisťovne Dôvera, a.s., ktorá sa ku skutku vyjadriť nevedela, pričom si v rámci svojej výpovede uplatnila v mene poškodenej spoločnosti nárok na náhradu škody, ktorá vznikla poskytnutím zdravotnej starostlivosti ich poisťencovi - poškodenej D. H. vo výške 234,81 €.

Rovnako bola prečítaná výpoveď svedkyne Z. H., ktorá uviedla, že niekedy v lete okolo 18.00 až 19.00 hod. bola na parkovisku s bratrancom D. D., D. H. a ďalšou osobou menom W., ktorého poznala iba z videnia. Následne Vanda oznámila, že ide pre svojho priateľa, zatiaľ čo svedkyňa spolu s ostatnými odišla do Tesca kúpiť si rum. Po návrate v aute počkali poškodenú s jej priateľom a následne odišli do Country baru. Počas toho svedkyňa spoločne s poškodenu pila víno. Asi po 15 až 20 minútach jej poškodená oznámila, že ide so svojim priateľom domov a odvtedy sa svedkyňa s nimi už v daný deň nestretla. Neskôr jej písal D. D. o tom, že poškodená má niečo s nohou, ale bolo to zhruba po 5 dňoch alebo po týždni od ich stretnutia. Dodala, že poškodená pri odchode nemala problém s chôdzou, netackala sa. Čo sa týka zranenia poškodenej svedkyňa uviedla, že podľa jej dostupných informácií ju mal obžalovaný hodiť kvôli žiarlivosti, keď sa pohádali, preto do nej sotil a ona spadla. Svedkom však tohto napadnutia nebola a počula o tom iba od poškodenej.

Bola tiež prečítaná výpoveď svedkyne H. H., ktorá uviedla, že nebola prítomná pri skutku, preto sa k nemu nevie vyjadriť a všetko čo o ňom vie, jej povedala jej sestra - poškodená D. H.. Táto jej uviedla, že potom, čo sa bola s kamarátmi zabaviť pochytila sa s obžalovaným, kde tento ju drgol a ona spadla, pričom si podlomila nohu. Dodala, že si nemyslí, aby ju obžalovaný drgol schválne. Následne ju mal nechať samú večer pri škôlke vo Veľkých Kapušanoch, kde táto sa nevedela dostať domov a nevedela nikoho privolať na pomoc. Na ďalší deň bola v nemocnici v Kráľovskom Chlenci ošetrovaná, kde jej dali sadru. Následne ju kontaktoval obžalovaný, ktorý sa jej pýtal, či ho udala sestra svedkyne na políciu, kde svedkyňa sa odmietla o tomto s obžalovaným baviť. V závere pripustila, že spoločne so svojou sestrou sa bola v lete v roku 2020 kúpať na jazere Beňatina, čo bolo 10 až 15 dní po jej zranení, ktoré mala predtým.

Svedok D. H., ktorého výpoveď bola taktiež prečítaná, vo výpovedi ku skutku uviedol, že jeho dcéra - poškodená bola uvedený večer s obžalovaným, pričom keď došla domov plakala, že ju bolí noha a vysvetlila mu následne čo sa stalo. Uviedla, že sa pohádala s obžalovaným a tento ju z ničoho nič sotil, kde následne spadla. O jej zranení sa tak dozvedel potom, čo došla domov, kde táto bola rozrušená a skákala na jednej nohe. Svedok rovnako dodal, že asi po týždni mu zatelefonoval obžalovaného otec, ktorý sa chcel stretnúť a porozprávať sa, čo svedok odmietol. V závere pripustil, že jeho dcéra mala už v minulosti problém so zlomeninou na druhej nohe. K poškodenej svedok uviedol, že táto nie je

problémová, hoci v minulosti bola liečená na chorobu psychického pôvodu, avšak po preliečení nemá žiadne problémy.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok MUDr. Jána Džavana, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý sa v rámci znaleckého posudku vyjadril k zraneniam poškodenej, kde uviedol, že táto utrpela zlomeninu bázy piatej predpriehlavkovej kosti pravej nohy bez posunu, kde z medicínskeho hľadiska sa jedná o stredne ťažké poranenie. S uvedeným zranením sa poškodená dostavila na ošetrovanie na chirurgickú ambulanciu Kráľovský Chlmec dňa 20.6.2020 o 11.30 hod., kde pri vyšetrení udala, že ju jej známy hodil do trávy. Vo vzťahu k mechanizmu vzniku zranenia znalec uviedol, že k vzniku zlomeniny došlo nepriamo pri sotení poškodenej pádom na vonkajšiu stranu chodidla na zem, čo zodpovedá aj popisu, ktorý uvádza poškodená vo svojej výpovedi. Doba liečby a práceneschopnosti bola stanovená na 9 týždňov, kedy po túto dobu bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života a nebola schopná samostatnej chôdze v rovnakom rozsahu, ako pred úrazom. Zranenie nezanechá trvalé následky pri dodržiavaní liečebného režimu.

Súd taktiež prečítal znalecký posudok PhDr. Jany Čorejovej, znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorá v rámci svojho znaleckého skúmania sa vyjadrovala k osobe poškodenej D. H., pričom závery znaleckého posudku sú v podstate zhodné s výpoveďou znalkyne na hlavnom pojednávaní.

Taktiež bol prečítaný znalecký posudok MUDr. Kornélie Fabišíkovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá v rámci znaleckého skúmania vyšetrila poškodenú D. H., kde v závere znaleckého posudku uviedla, že táto v minulosti trpela duševnou poruchou - schizoafektívnou poruchou - manický typ, ktorá je prechodnou psychickou poruchou, pri ktorej sú prítomné afektívne aj schizofrénne príznaky súčasne behom rovnakého ataku alebo aspoň behom niekoľkých dní. U schizoafektívnych porúch po aktívnom začiatku, keď je správanie hrubo narušené dochádza obvykle k plnému uzdraveniu behom niekoľkých týždňov. Poškodená v čase spáchania skutku sa nachádzala v stave jednoduchej opitosti, kde požitý alkohol mohol mať vplyv na jej schopnosť správne vnímať a následne vypovedať v trestnom konaní a to v zmysle, že si môže nepresné spomienky vypĺňať vymyslenými spomienkami, tzv. konfabuláciami. V čase spáchania skutku poškodená bola v remisii vo vzťahu k jej duševnej poruche, teda bez príznakov tejto poruchy a jej zdravotný stav nevyžadoval žiadnu psychiatrickú liečbu. Pokiaľ poškodená vypovedá o skutočnosti, ktorá nezodpovedá objektívne zistenej skutočnosti, nie je to dôsledok psychickej poruchy alebo choroby, ale výpadky pamäti môžu byť zapríčinené tzv. alkoholickým okienkom, kde ide o jav s poruchou fixácie spomienok pri opitosti stredne ťažkého až ťažkého stupňa.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to lekárskymi správami, predloženou komunikáciou zo strany poškodenej cez sociálne siete, správou svedkyne H. H., výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. OT/86/2020, správou o povesti a odpisom z RT obžalovaného.

Z predložených lekárskeho správ je zrejme ošetrovanie poškodenej D. H. na chirurgickej ambulancii nemocnice s poliklinikou v Kráľovskom Chlmcu dňa 20.6.2020 o 11.23 hod., kedy táto subjektívne uviedla, že ju včera večer známy hodil do trávy, spadla a udrela si pravú nohu. Objektívne u tejto bola zistená zlomenina predpriehlavkovej kosti. Z následných lekárskeho správ sú zrejme kontroly v súvislosti s utrpeným zranením na ambulancii úrazovej chirurgie. Rovnako z prepúšťacej správy Nemocnice s poliklinikou Trebišov zo dňa 16.9.2016 je zrejme, že poškodená bola hospitalizovaná v súvislosti s diagnostikovanou schizoafektívnou poruchou - manický typ, v období od 14.7.2016 do 16.9.2016. Uvedená skutočnosť je zrejme aj z prekladacej správy Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice zo dňa 7.6.2016. Zo správy MUDr. Eľka traumatológa je zrejme, že dňa 28.5.2019 bola poškodená vyšetrená na ambulancii úrazovej chirurgie pre zlomeninu píšťaľy so zlomeninou ihlice. Napokon zo správy traumatológa MUDr. Marcinčákovej Nemocnice s poliklinikou Michalovce je zrejme, že dňa 12.2.2020 bola poškodená prijatá na traumatologické oddelenie pre refraktúru ľavého predkolenia 5 dní po extrakcii klinca.

Z predloženej komunikácie poškodenej prostredníctvom sociálnych sietí súd konštatuje, že táto bola poškodenou predložená vo forme „screenshotov“, teda snímok obrazovky mobilného telefónu bez toho,

aby bolo zrejmé medzi kým a kedy táto komunikácia prebehla a čoho sa týka, kde niektoré časti komunikácie sú v maďarskom jazyku bez prekladu do jazyka slovenského.

Zo správy svedkyne H. H. je zrejmé, že táto potvrdila, že spoločne s poškodenou bola na výlete na jazere Beňatina, avšak bolo tomu vo februári 2019, kde predložila aj fotografiu zachytávajúcu osoby na jazere a nohy neznámej osoby, kde jedná je v sadre s nasadenou ortézou.

Zo správy o povesti je zrejmé, že obžalovaný je hodnotený všeobecne, pričom priestupkovo postihnutý v meste Veľké Kapušany nebol. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaný nemá žiaden záznam.

Z odpisu RT, ako aj z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OT/86/2020 je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti 1 krát súdne trestaný dňa 6.6.2020 pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka, do 6.6.2021 a zároveň mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 16 mesiacov.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne má súd za preukázané, že v čase od 23.00 h dňa 19.6.2020 do 11.23 h dňa 20.6.2020 utrpela poškodená D. H. zranenie a to zlomeninu bázy 5. predpriehlavkovej kosti pravej nohy bez posunu, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 9 týždňov.

Uvedené skutočnosti sú zrejmé najmä zo znaleckého posudku MUDr. Jána Džavana, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý konštatoval vznik vyššie uvedeného zranenia u poškodenej, ktoré jej bolo diagnostikované dňa 20.6.2020 o 11.30 h pri jej ošetrení na chirurgickej ambulancii v Kráľovskom Chlmcí, kedy táto pri vyšetrení k vzniku zranenia uviedla, že ju mal jej známy hodiť do trávy. Znalec tiež k mechanizmu vzniku zranenia dodal, že k vzniku uvedenej zlomeniny došlo nepriamo pri sotení poškodenej, resp. pádom na vonkajšiu stranu chodidla, čo zodpovedá popisu, ktorý poškodená uviedla vo svojej výpovedi. Znalec však v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní pripustil, že uvedená zlomenina vzniká nie len priamo udretím kosti, ale aj nepriamo pri podvrtnutí nohy, teda môže vzniknúť aj pri stúpení na nerovný povrch. Znalec vylúčil, aby uvedená zlomenina vznikla pri bežnej chôdzi. Podotkol, že požitý alkohol u poškodenej mohol mať vplyv na vznik uvedeného zranenia, keďže vo všeobecnosti požitie veľkého množstva alkoholu môže mať vplyv na motoriku človeka a teda na jeho rovnováhu, kedy je väčšia pravdepodobnosť možného pádu a teda aj vzniku tohto zranenia. Napokon uviedol, že poškodená si mohla uvedené zranenie spôsobiť aj sama, keďže vedené zlomeniny sú pomerne časté a tvoria až 75% zlomenín nohy.

V súlade so závermi znaleckého posudku MUDr. Jána Džavana sú aj lekárke správy a to správa Nemocnice s poliklinikou v Kráľovskom Chlmcí o ošetrení poškodenej zo dňa 20.6.2020 o 11.23 h, kedy bola poškodená vyšetrená na chirurgickej ambulancii, kedy jej bola diagnostikovaná zlomenina predpriehlavkovej kosti, kde pri vyšetrení uviedla sotenie do trávy a následný pád do trávy. Rovnako z lekárskej správy chirurgickej ambulancie NsP Michalovce MUDr. Hajníka a chirurga MUDr. Ferka je zrejmé, že poškodená v rámci liečby zranenia absolvovala nariadené lekárske kontroly.

Zároveň súd konštatuje, že vyššie uvedenými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaný W.B. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák.

K tomuto záveru súd dospel najmä s prihliadnutím k výpovedi samotného obžalovaného W.B., ktorý poprel spáchanie žalovanej trestnej činnosti. V rámci svojej výpovede konštatoval, že po odchode z baru spoločne s poškodenou, ktorá bola značne pod vplyvom alkoholu táto začala byť voči nemu agresívna a snažila sa ho kopnúť, preto po jeho márnej snahe o upokojenie poškodenej odišiel, kde v čase jeho odchodu nemala poškodená žiadne zranenia.

Pochybnosti o čase vzniku zranenia poškodenej, ako aj o mechanizme vzniku tohto zranenia vyplývajú aj z vyššie uvedeného znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Džavana a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, kedy znalec pripustil možnosť vzniku uvedeného zranenia aj pádom poškodenej na zem,

resp. nesprávnym našliapnutím chodidla na zem, t.j. vyvrtnutím nohy, ktoré si mohla poškodená spôsobiť aj sama, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že poškodená bola pod vplyvom alkoholu, ktorý vo všeobecnosti má vplyv na motoriku človeka a teda aj na jeho rovnováhu, kde pod vplyvom alkoholu je u osoby takto ovplyvnenej vyššia pravdepodobnosť pádu. Je potrebné taktiež zvýrazniť, že takáto zlomenina je pomerne bežná a tvorí až 75 % zlomenín nohy. Zároveň je potrebné uviesť, že u poškodenej neboli pri jej prvotnom ošetrení zistené žiadne iné zranenia a ani samotná poškodená ich pri vyšetrovaní neuvádzala, ktoré by nasvedčovali napadnutiu poškodenej, resp. jej pádu na zem, kedy sú zvyčajne prítomné pohmoždenia daných oblastí, resp. hematómy, čo však u poškodenej zistené nebolo.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na výpoveď svedka C. C., ktorý sa uvedený večer potom, čo obžalovaný odišiel od poškodenej, s týmto stretol v bare Ibiza, kde mu povedal, že sa pohádala s poškodenou, no nič o jej napadnutí nehovoril. O údajnom napadnutí poškodenej obžalovaným sa mal dozvedieť sprostredkované iba od poškodenej, kde sám priamym svedkom tohto incidentu nebol. Poprel, aby s poškodenou v daný večer telefonoval, kde pripustil, že táto mu v uvedený večer mohla písať nejaké SMS správy, ale tieto si prečítal až nasledujúci deň.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd dôsledne zaoberal aj výpoveďou samotnej poškodenej, ktorá obžalovaného jediná priamo usvedčuje zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, kde táto potvrdila, že po odchode z Country baru spolu s obžalovaným sa vzájomne pohádali a obžalovaný jej začal vulgárne nadávať. Následne sa začali navzájom naťahovať, kde obžalovaný ju ťahal za bundu a tričko, ktoré jej roztrhol. Z tohto dôvodu sa snažila o útek a chcela obžalovaného kopnúť do rozkroku, no vtedy ju obžalovaný sotil, na čo spadla a zranila si nohu. V dôsledku tohto zranenia mala veľké bolesti a problém s pohybom, preto telefonicky kontaktovala svojho bratranca - C. C. a žiadala ho, aby privolať sanitku, čo však neurobil. Napadnutie neoznámila na polícii ihneď z dôvodu, že sotva dostupovala na nohu a to napriek tomu, že polícia je z miesta jej bydliska vzdialená iba 20-30 m. Pripustila, že uvedený večer požívala alkoholické nápoje, pričom vypila zhruba 6 dcl vína a 2 poldecí tvrdého alkoholu, avšak poprela užívanie drog.

Uvedenú výpoveď poškodenej súd s poukazom na vyššie uvedené dôkazy vyhodnotil ako nepresvedčivú, rozporuplnú a neverohodnú. Poukazuje pritom na výpoveď svedka C. C. - bratranca poškodenej, ktorý poprel, aby mu uvedený večer telefonovala poškodená a žiadala ho o privolanie sanitky. Zároveň táto samotná skutočnosť vyznieva nelogicky, keďže poškodená podľa vlastného tvrdenia mala veľké bolesti a problémy s pohybom, táto kontaktovala svojho bratranca namiesto toho, aby si sama privolala sanitku, resp. lekársku pomoc, v čom jej objektívne nič nebránilo. Rovnako nepresvedčivo a nelogicky vyznieva aj tá skutočnosť, že poškodená napriek tomu, že mala byť napadnutá obžalovaným, ktorý jej spôsobil zranenie, túto skutočnosť ihneď neoznámila na polícii, hoci pri návrate domov v podstate bezprostredne mŕňala policajnú stanicu, ktorá sa nachádza oproti jej bydlisku vo vzdialenosti cca 20-30 metrov. Poškodenej tak nič objektívne nebránilo v tom, aby vyhľadala pomoc u polície, keďže tak ako došla domov mohla dôjsť aj na políciu, kde mohla podať trestné oznámenie a naviac jej príslušníci polície mohli zabezpečiť zdravotné ošetrenie, resp. privolať lekársku pomoc.

Súd tiež poukazuje na to, že poškodená bola ošetrená v zmysle predloženej lekárskej správy NsP Kráľovský Chlmec až dňa 20.6.2020 o 11.23 h., teda od vzdialenia sa z baru spoločne s obžalovaným do jej ošetrenia uplynula dostatočne dlhá doba, počas ktorej poškodená mohla uvedené zranenie utrpieť. Súd pri tom poukazuje na skutočnosť, že okrem tvrdenia poškodenej neexistuje žiaden relevantný priamy, či nepriamy dôkaz, ktorý by potvrdzoval ňou uvádzané skutočnosti.

Súd taktiež hodnotil výpovede ďalších svedkov a to svedkyne H. H. a D. H., ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané, kde svedkyňa H. H. - sestra poškodenej potvrdila, že poškodená mala byť napadnutá obžalovaným, ktorý ju drgol, načo táto spadla a zranila si nohu. Rovnako tieto skutočnosti potvrdil aj svedok D. H. - otec poškodenej, ktorý uviedol, že uvedený večer sa poškodená dostavila domov, kde uviedla, že ju bolí noha a plakala. Zároveň mu uviedla, že bola napadnutá obžalovaným, ktorý ju sotil a následne spadla. Táto bola rozrušená a skákala iba na jednej nohe. Uvedené výpovede súd vyhodnotil ako nepresvedčivé, účelové a tendenčné v snahe napomôcť poškodenej, keďže obaja svedkovia sú priami príbuzní poškodenej, kde vzhľadom na príbuzenský vzťah je tu daná tendencia svojou výpoveďou podporiť tvrdenia poškodenej a takýmto spôsobom jej napomáhať. Je rovnako potrebné uviesť, že obaja svedkovia neboli priamymi svedkami daného incidentu a o tomto incidente sa dozvedeli sprostredkované iba od poškodenej. Súd tiež poukazuje na nelogické konanie svedka D.

H. - otca poškodenej, ktorý potom, čo sa mala poškodená vrátiť domov celá uplakaná a rozrušená s tvrdením, že bola napadnutá obžalovaným a bolo jej spôsobené zranenie, na toto oznámenie svojej dcéry nijako nereagoval, neprivolal jej lekársku pomoc a ani túto skutočnosť neoznámil na políciu, hoci sa táto nachádza v bezprostrednej blízkosti ich bytového domu.

Taktiež sa súd zaoberal výpoveďou svedkyne Z. H., ktorá rovnako potvrdila, že poškodená mala byť napadnutá obžalovaným, ktorý ju mal hodiť zo žiarlivosti, keď sa pohádali. O tomto sa však svedkyňa dozvedela iba od poškodenej, kde nebola priamym svedkom tohto incidentu, preto ňou uvádzané skutočnosti vo vzťahu k napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaného nemajú žiadnu väčšiu výpovednú hodnotu. Navyše vzhľadom na kamarátsky vzťah svedkyne a poškodenej je aj u tejto tendencia svojou výpoveďou podporiť tvrdenia poškodenej a takýmto spôsobom jej napomáhať.

V nie poslednom rade súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku PhDr. Jany Čorejovej znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorá vo vzťahu k poškodenej uviedla, že táto je osobou s rizikovou anamnézou, kde jej schopnosti sú priemerné, avšak pamäťové schopnosti vykazujú zvýšené percento konfabulácií. Je teda pravdepodobné, že ak poškodená zabudne na spomienku alebo jej časť, môže si túto nesprávne spojiť, uviesť do nesprávneho kontextu, skresliť ju alebo pozmeniť. Jej schopnosť zapamätať si znalkyňa vyhodnotila ako priemernú práve s poukazom na sklony k nepresnostiam a konfabulovaniu. Pri hodnotení kvality vybavených podnetov u poškodenej, ktoré znalkyňa hodnotila ako priemerné sa u poškodenej vyskytli aj konfabulácie v zmysle, že poškodená reprodukovala aj podnety, ktoré nezažila, nevidela a nepočula. Tieto konfabulácie boli prítomné vo zvýšenej miere a svedčia pre sklon poškodenej pamäťové stopy si dotvoriť, pokiaľ si ich nepamätá. Znalkyňa taktiež dodala, že požitie alkoholu poškodenou mohlo mať vplyv na jej schopnosť zapamätať si prežitú skutočnosť, kde alkohol vo všeobecnosti oslabuje pamäťové stopy, kde pre človeka pod vplyvom alkoholu je náročnejšie si pamäťovú stopu vytvoriť a ťažšie sa mu aj reprodukuje.

Uvedené konštatovanie znalkyne PhDr. Jany Čorejovej je podstatné pre hodnotenie vierohodnosti výpovede poškodenej, keďže zo záveru znaleckého posudku, ako aj z výpovede znalkyne je zrejmé, že poškodená má sklony ku konfabuláciám, pričom táto vypovedá aj o skutočnostiach, ktoré nezažila, nevidela a nepočula a táto vo zvýšenej miere má rovnako sklon k tomu, aby si skutočnosť, ktorú si nepamätá sama vyplnila, resp. dotvorila. S poukazom na uvedené závery znalkyne je preto nutné výpoveď poškodenej bez podpory ďalšími objektívnymi dôkazmi hodnotiť ako nepresvedčivú a nevierohodnú.

Súd pritom poukazuje aj na závery znaleckého posudku MUDr. Kornélie Fabišikovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá taktiež vyšetrila poškodenú D. H., kde uviedla, že táto v minulosti trpela duševnou poruchou - schizoafektívnou poruchou - manický typ, u ktorej sú prítomné afektívne aj schizoafektívne príznaky súčasne behom rovnakého ataku alebo behom niekoľkých dní. U týchto porúch po aktívnom začiatku, keď je správanie hrubo narušené dochádza obvykle k plnému uzdraveniu behom niekoľkých týždňov, pričom znalkyňa nezistila, aby v čase spáchania skutku bolo konanie obžalovanej ovplyvnené touto chorobou, ktorá je toho času u poškodenej v remisii. Dodala, že poškodená bola ovplyvnená požitým alkoholom, ktorý mohol vplývať na jej schopnosť správne vnímať a následne vypovedať o prežitých skutočnostiach, kde táto si môže nepresné spomienky vyplňať vymyslenými spomienkami, tzv. konfabuláciami. Prípadné výpadky pamäti u poškodenej nie sú dôsledkom psychickej poruchy alebo choroby, ale môžu byť zapríčinené tzv. alkoholickým okienkom, kde ide o jav s poruchou fixácie spomienok pri opitosti stredne ťažkého až ťažkého stupňa.

Súd aj s prihliadnutím na závery tohto znaleckého posudku MUDr. Kornélie Fabišikovej je možné konštatovať, že výpoveď poškodenej vzhľadom k jej sklonom ku konfabuláciám je nevierohodná a nepresvedčivá, pričom ňou uvádzané tvrdenia nie sú podložené žiadnym iným relevantným dôkazom. Je teda možné, že táto pod vplyvom alkoholu si na priebeh samotného skutku nemusí pamätať presne a to aj s prihliadnutím na množstvo požitého alkoholu, kde nepresnosti si táto mohla nahradiť svojimi predstavami a tieto uvádza ako skutočnosť.

S poukazom na vyššie uvedené závery a existujúce pochybnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania je súd toho názoru, že tieto pochybnosti nie je možné odstrániť žiadnym ďalším dôkazom, ktorý by ozrejmil priebeh skutkového deja a napomohol súdu zistiť objektívny skutkový stav,

preto súd pri dôslednej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania „in dubio pro reo“ teda v pochybnostiach v prospech obvineného je povinný tieto pochybnosti vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Z tohto dôvodu, keďže podľa názoru súdu takto vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, aby sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako je mu kladený za vinu v podanej obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce, preto ho v súlade s ustanovením § 285 písm. c/ Tr. por. spod skutku obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák., v celom rozsahu oslobodil.

Keďže si poškodení D. H. a zdravotná poisťovňa Dôvera a.s. v trestnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody, súd poškodených vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok obligatórne s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.